

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. juni 2016
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Sara Stensgård
Sagsnr.: 2016-0030-4579
Dok.: 1974265

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 647 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. maj 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Andreas Langsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 647 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af svar på REU alm. del – spørgsmål 536 (2014-15 (1.samling)), hvoraf det fremgår at ”Erstatningsnævnet er enig i, at den omtalte sag har strakt sig over en lang periode” oplyse, om ministeren mener, at det er en rimelig sagsbehandlingstid, når en borger, som er offer for et overfald i 2010, har ventet i over 6 år og stadig venter på at få afgjort en sag om erstatning for tab af erhvervsevne, jf. henvendelsen i REU alm. del – bilag 212 (2014-15 (1. samling))?”

Svar:

Justitsministeriet finder, at den nuværende sagsbehandlingstid i Erstatningsnævnet er utilfredsstillende. Der er derfor også taget en række initiativer til at forbedre sagsbehandlingstiden. Det er således forventningen, at indførelsen af elektronisk journalisering samt tilførelsen af ressourcer til Erstatningsnævnets sekretariat vil bidrage til en kortere gennemsnitlig sagsbehandlingstid.

Derudover ses der i fællesskab mellem Justitsministeriets departement og Erstatningsnævnet for tiden på yderligere initiativer til at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Erstatningsnævnet har herudover oplyst følgende:

”Erstatningsnævnet kan i den anledning henvise til nævnets bidrag til brug for justitsministerens besvarelse af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 536 (Alm. del (2014-15 (1. samling))) og spørgsmål nr. 183 (Alm. del (2015-16)).

Erstatningsnævnet skal endvidere særligt pege på følgende:

Følgerne af en personskade kan være af meget varierende karakter. I de mere alvorlige tilfælde kan følgerne strække sig over et længere tidsrum, hvor der løbende opstår nye krav. Personskaden kan endvidere være så alvorlig, at der bliver tale om varige følger i form af f.eks. et erhvervsevnetab.

Efter erstatningsansvarslovens § 5 kan en skadelidt få erstatning for tab af erhvervsevne, hvis en personskade har medført en varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Erhvervsevnetabet beregnes i procent. Der ydes ikke erstatning, hvis erhvervsevnetabet er mindre end 15 %.

Spørgsmålet om tab af erhvervsevne er, som det fremgår, i hovedsagen en ren økonomisk vurdering, og den endelige fast-

sættelse af erhvervsevnetabsprocenten forudsætter dermed i sagens natur, at den skadelidtes erhvervmæssige situation er afklaret i en sådan grad, at det er muligt at skønne over, hvad den varige nedsættelse udgør. Det savner derfor også mening at tale om en generel frist for, hvor lang tid der med rimelighed må gå, fra en personskade er indtrådt, til der er en endelig afklaring af de erstatningsmæssige forhold. Hertil kommer, at der ikke kan tales om, at ”sagsbehandlingstiden” løber fra skadens indtræden til den endelige afklaring af de erstatningsmæssige forhold, idet kravene i en sådan alvorlig sag vil opstå løbende i takt med en eventuel fortsat sygemelding og en afklaring af, om der er varige følger af skaden. ”Sagsbehandlingstid” løber derimod fra det tidspunkt, hvor et krav er fremsat og dokumenteret over for myndigheden og dermed rent faktisk er under behandling hos myndigheden.

Vedrørende sagsbehandlingstiden i den underliggende sag kan nævnet henvise til det fortrolige bilag af 19-03-2015 til den daværende justitsministers besvarelse af 27-04-2015 af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 536 (Alm. del (2014-15 (1. samling))), hvor følgende er anført om sagsbehandlingstiden:

”Nævnet har til brug for udarbejdelsen af dette bidrag gennemgået sagen, og nævnet kan i den anledning (baseret på en manuel optælling) i øvrigt oplyse følgende:

Der er i perioden fra den 27-04-2011, hvor nævnet kunne påbegynde sagsbehandlingen, og til nu truffet i alt 10 afgørelser i sagen.

Sagsbehandlingstiden (fratrasket den tid hvor sagen har afventet Arbejdsskadestyrelsen svarende til knap 21 måneder) har for de 10 afgørelser strakt sig fra 48 dage til 174 dage. Den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 10 afgørelser udgør 99,5 dage.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at 8 af de 10 afgørelser har ”lukket” sagen i Erstatningsnævnet, forstået på den måde at sagen herefter enten slet ikke har været verserende eller alene har afventet Arbejdsskadestyrelsen. En sammentælling viser således, at sagen i 377 dage siden den 27-04-2011 ikke har været verserende i nævnet eller alene har afventet Arbejdsskadestyrelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at der ved beregningen af sagsbehandlingstid for de 10 afgørelser ikke er taget højde for, at flere af de truffe afgørelser har vedrørt mere end ét fremsat krav, herunder ofte krav fremsat på forskellige tidspunkter. Beregningen af sagsbehandlingstiden baserer sig i alle tilfælde på tiden fra det først fremsatte krav indeholdt i afgørelsen og frem til afgørelsen, selv

om der rent faktisk vil være kortere sagsbehandlingstider for de efterfølgende fremsatte krav, som behandles i afgørelsen.”

Nævnet tilkendte efterfølgende den 27-03-2015 skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 09-12-2014 om et midlertidigt erhvervsevnetab på 35 %. Arbejdsskadestyrelsen oplyste om baggrunden for, at der alene var tale om en midlertidig vurdering, at der ikke på tidspunktet for udtalelsen var en reel færdig erhvervsafklaring af skadelidte, og at den afklaring, der havde været, havde været kortvarig. Arbejdsskadestyrelsen uddybede efterfølgende dette med, at det fremgik af sagen, at skadelidte skulle igennem et udredningsforløb, som formentligt også ville indebære en yderligere erhvervsafklaring.

Nævnet vejledte i sin afgørelse af 27-03-2015 skadelidte om, at sagen kan genoptages, når skadelidte har afsluttet udredningsforløbet, herunder den yderligere erhvervsafklaring. Nævnet har to gange efterfølgende besvaret henvendelser fra ansøgers repræsentant vedrørende en endelig afslutning af sagen/en fornyet forelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet har i begge tilfælde henvist skadelidte til det i afgørelsen af 27-03-2015 anførte, herunder til at indsende dokumentation, når der er en yderligere erhvervsmæssig afklaring af skadelidte i forhold til skadelidtes situation på tidspunktet for Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 09-12-2014 og uddybende begrundelse af 02-02-2015. Nævnet har imidlertid fortsat ikke modtaget dokumentation for resultatet af udredningsforløbet, herunder erhvervsafklaringen.

Når nævnet modtager en sådan dokumentation, vil nævnet tage stilling til, om ansøgers erhvervsevnetab må anses for at være højere end 35 %, hvorefter sagen i givet fald vil blive forelagt for Arbejdsskadestyrelsen på ny.

Det bemærkes for god ordens skyld, at nævnet netop den 06-06-2016 har modtaget en ny henvendelse fra ansøgers repræsentant. Nævnet har imidlertid ikke på nuværende tidspunkt haft lejlighed til at forholde sig til det fremsendte.”